

Loven bygger i hovedsagen på den hidtil gældende ordning, idet der kun på enkelte områder tilsigtes mere væsentlige ændringer i den praksis, som i de senere år har været fulgt.

I § 1 afgrænses *lovens område* således:

„Til forbedring eller sikring af afvandings- og kultiverings-tilstanden på arealer, der ejes af flere lodsejere, og som anvendes eller agtes anvendt fortrinsvis til jordbrugsmæssigt formål, kan landbrugsministeren bestemme, at der i overensstemmelse med reglerne i denne lov foretages hensigtsmæssige foranstaltninger til:

- a. Regulering m. v. af offentlige vandløb efter vandløbslovens kapitel VI.a.
- b. Bedre afvanding af lavtliggende arealer ved udpumpning efter vandløbslovens kapitel IX.b.
- c. Tørlægning af eller sænkning af vandstanden i søer efter reglerne i vandløbslovens kapitel VI.c.
- d. Kystsikring efter reglerne i kystsikringsloven.
- e. Inddigning efter reglerne i digeloven.

I umiddelbar tilknytning til de i stk. 1 anførte foranstaltninger kan der endvidere efter denne lovs regler foretages:

- a. Rydning, planering eller kultivering af større, sammenhængende, egnede arealer, såfremt der fremsættes begæring herom af hver enkelt lodsejer, og
- b. anlæg og hoveddistandsættelse af adgangsveje.

Til iværksættelse af en foranstaltning, hvis anlægsudgift er anslået at ville overstige 2 mill. kr., kræves særskilt samtykke af folketingets finansudvalg.“

I paragraffen er udeladt de hidtil gældende regler om landvinding på søterritoriet, idet man har ment, at sådanne planer fremtidig bør søges løst ved en særlig lovgivning i hvert enkelt tilfælde. Det samme gælder projekter, som angår store samlede områder. De øvrige ændringer er nærmest af ajourførende art.

Af lovens øvrige bestemmelser skal gengives §§ 10-14, der angår *finansieringen* af arbejderne:

„§ 10. *Udgifterne* ved gennemførelsen af et af landbrugs-